

II. Slobozia-Zorleni.

1. Ștefan-Vodă arată că a venit «Giurea Pânticea și frati-său Petriman și sora lor Sofia, fecoriî lui Ion Julici», și vînd ocina «din uricul părintelui său, lui Ion Julici, ce au avut el de la unchiî noștrii, di la Ilieș-Vod[ă] și di la Ștefan-Voevoda», «un sat în gura Horăeții, pe Bărladu, anumea Movila, unde au fostu jude Bora, slugilor noastre giupănului Pătru Frunteș și giupănului Ion Frunteș Stolnecul, nepotul lui Pătru Frunteș, [Bilaviî] și Simiî și frățini-său, lui Negrilă, pe 200 zloți tă-tărești». Împart în patru cumpărătura. Marturi: fiî Domnului: Alexandru și Bogdan; boierii: Zbera, Niagul, Duma, Gangur, Dragoș Vornicul, Herman, Ețco Hudici, Dajbog, Ștefan pîr-călabul de Hotin. «Acestu uric l-am scris eū, Costandin Părvul ot Vistierie.»

2. 2 Iunie 7030 (1522). Ștefan-Vodă, pentru «Ivanu Răpede», ce avea uric de la «moșul» Domnului, Ștefan-Vodă, pentru jumătate din satul «Movilă, unde cade drumul Horjii în Bujor, partea de cătră Nărnova; ce ș'au fost cumpăratū el de la Drăgan Armașul». Marturi: fratele Domnului, Pătru, și boierii, ce nu sînt înșirați. Totrușan Logofăt. — Traducere din 1804.

3. 24 Mart 7031 (1523). Petru-Vodă. Întărire, în formă neobișnuită, către Maria și ginerele ei, Costantin, a moșiei ce au de la «părintele» lui, Ștefan-Vodă: «o ȝumătate de sat pea Bujor, amăndoî părțile a Bujorului, ci este în gura văi ce merge din Călmățuiū, anumi săliștea oilor». Marturi: fiul

Bogdan, boierii: Vlad pîrcălab de Hotin, «Micil» pîrcălab de Neamț, Creț de Cetatea-Albă (*sic*), Mihul Portariu de Suceava, Drăgșan Vel Spătar, «Ciuvoc» Vistier, «Avom Postelnic», «Popăscu Paharnic», «Comluc Vel Stolnic și Dracxin». — «7270 [1761-2]. Tălmăcitura lui Ivloghiia dascalu de la școală.»

4. 16 Februar 7098 (1590). Iordan șoltuzul și 12 pîrgari din Bîrlad, pentru Andreiū Hurul din Bujoreanī, ce avuse «a cincea parte din fundătură din hotarul Bujoreanilor». Se plătesc zloți tătărăști de cumpărător. Traducere de Gheorghie Evloghi, 19 Novembre 1782. — În original, data e pusă așa: «КТА ЗЧН ѿ АРХАНГЕЛ». Ruptă pecetea neagră a orașului, cu soarele și trei pești.

5. 16 Mart 7099 (1591). Ștefan șoltuzul și 12 pîrgari din Bîrlad arată pentru vînzarea făcută de fiii Hurului cu zloți tătărăști. — Traducere de Gheorghie Euloghi, 19 Novembre 1782. — Și originalul slavon. Pecete pe hîrtie, a orașului.

6. 28 Mart 7102 (1594). Aron-Vodă, pentru «Toader Chiriac Mare-Vameș (МИТНИК), dîndu-i siliștea Zorileanī pe apa Bîrladului. Dă șese cai buni în preț de 12.000 aspri, «pentru treaba țerii (S ПОТРЪКЕС ЗЕМСКЮ), cându au venit putere împărătească până la tîrgul Iașilor, când s'a rădicat acel lotru ce-i zicea: Petru, asupra țării noastre a Moldovei». Credința boierilor: Moțoc Vornic de Țara-de-jos, Toma Vornic de Țara-de-sus, Ion și Oprea pîrcălabi de Hotin, Vasile și Ilie pîrcălabi de Neamț, Toma și Pătru pîrcălabi de Roman, Răzvan Portar de Suceava, Brohnič Spătar, Călughera Vistier, Enachie Postelnic, Eremia Ceășnic, Drăgan Stolnic, Costantin Comis; Gligorča Crăciunovič Logofăt. Pergament slavon. Pecete ruptă. — Și traducere din 1814.

7. 13 — 7103 (1594-5). Aron-Vodă arată că «Magdalena fata lui Ionașcu, nepoata Marii, fata Mihului Medelnicerul» și-a vîndut moșia dată de «bătrănul Ștefan-Vod[ă]» lui Mihul: «a cincea parte din Bojoreanī și din Pipărcanī și Bătrenești, ce sânt pe Bărlad», lui «Efrim Visternicul», cu 3.000 de zloți tătărăști. Și alți nepoți ai Mariei își vînd partea. Boieri, «de la dum[nea]lui Gheorghie Vel Đvornic de Țara-de-jos, până

la dum[nea]lui Tănăsie Vel Comis». Scrie Logofătul Gligorcea Crăciun. — Traduce «Euloghie dascal».

8. Brălad, 30 Novembre [adaus:] 7104 (1595). Şoltuzul şi cei doisprezece pîrgari, «şi mulţi oameni, bătrîni şi tineri, din Brălad», pentru vînzarea făcută de Vărvara, nepoata lui Huru, la Bujoreani, Pipărcani, Băcsăneşti, către Crăstea biv Vel Vornic, pentru «zloţi tătăreşti». Slavon. Pecete neagră, ruptă.

9. 24 Mart 7104 (1596). «Pătraşco Huru Aprod şi Nastaşia şi Măgdălina şi Marica şi Agaftona, fetele lui Condrea Huru, nepoatele lui Pătraşco Huru», dau partea lor din Pipărcani, Bojoreani şi Băcsăneşti, şi parte din satul Măstăcani lui Cr[ă]stea biv Vel Vornic, pentru «zloţi tătăreşti». Marturi: «Burghcal[e] şoltuz şi 12 prăgari», pan Crăganul, Jurje, Leca cupet, Gavril Mirca, Iane ginerele lui Grozav, negustori, «şi alţi oameni buni, bătrîni şi tineri, tîrgoveţi din tîrgul Birladului». E de faţă şi Efrim biv Vistiernic. Pecetea lui poartă: «Efrim». Slavon. — Traducere de Gheorghie Euloghi, 19 Novembre 1782.

10. Suceava, 14 Maiu 7104 (1596). Ieremia-Vodă, pentru Pătraşco Huru aprod şi cei de la 24 Mart, cu acelaşi scop. «Crstia Cămănar, biv Vel Vornic.» Semnătura Domnului. Pecete roşie pe hîrtie (ruptă). «Pepelea» (uricar). Slavon. — Şi traducere din 1783.

11. 5 April 7105 (1597). «Mihalce — şi Vrabie dregătoriul şi Rodna Căpita... Mare-Vătaj, şi şoltuz şi părgari din tîrgul Bărladu», pentru «Malcoçu Spatar», care a vîndut partea-î din Bujoreni şi Băcsăneşti lui Crîstea Vornic, cu zloţi tătăreşti. — Traducere îndoită din 1782, a lui Euloghi.

12. «Adecă eū Nicoră di în Coliban[î] şi nepotu-mieū Toder Colibanul înşine pre noi mărturisim cu acest zăpis al nostru, de nimene asupriţi, niē impresuraţi, ci de bună voia noastră am vîndut al nostră ocină şi moşie di în sat din Grijlivî, de pre apa Bărladului, la Fărămă, părţile nostre: doi bătrăni, şi am vîndut lui Simion Portariul din Greč dreptu 35 de taler[î] bătuţi, ban[î] gata. Deč ca să aibă el a ţinea aceastea doi părţi a nostre cumu-î şi mai sus scris, doi bătrăni, căt să va aleage, cu vatră de sat şi cu vad de mor[ă] într' apa

Brăladului, și din cumpu și de tutindinea, cât se va aleagea, cu tot venitul ce iaste. Și o-m vândut în dzilele Eremiei-Vod[ă], și aū fost în tocmala noastră Precop deregătoriu din Brălad și Petrea din Banca și Coste de acolo și Toma din Greč și Băleț de acolo și Ionașco Bătcovič, așjderea și Simion de acoloa și Drăgan din Zmiian[i] și Efrim de acoloa și Albul de acolo, — aceștea toț aū fost la ačast[ă] tocmal[ă], cândū am vândut noi a noastră direaptă ocină și moșie lui Simion Portariul din G[r]eč, drept 35 de taler[i] bătuț; și i-am făcut acest zapis și întăritură până-ș va făc[e] zapis domnescū. De ačast[a] mărturisim, și ca să n'aibă nimea a-l întorce înaintea acestui zapis al nostru. [De altă mînă tîrzie:] Vel. 7105, Iunie 20.» — Patru peceți.

13. Către 16. . . «Costantin Bujoran, fečorul Anghelinei, nepot de sor[ă] Cărstei ce aū fost Vornic-Mare», arată «că am rămas dintr'o gorștină de mascuři de la Ținutul Tecučului cu doao sute de lei, și m'aū dat pe mânia lefeciuilor, într'o săptămână să dau acei bani. Deč eū n'am avut de unde lua, ce mi s'a scos în vândzare toată partea mia de ocină din sat din Bujoreani.» Întreabă «pe toț frații miei și nepoții miei și toată ruda mea, să-m dea acei bani, să-m scoț capul din nevoe, și nice unii n'aū vrut...; ce am vândut dumisale lui Pătrașco Log[o]fătul al treile, drept acei bani..., de m'am plătit de acea slujbă.» Marturi: «Bejan Gheuca Pitariul cel Mare și Neculai Buhuș Medelniciariul cel Mare și Bučoc ce aū fostu Sulgiariū și Andoca Pitar și Bogdan Postelnic și și (*sic*) Paladie ce aū fostu Jicniciar și Cărstiiian Jitniciiar și Panhiliu ce aū fost Stolnic și Dumitrașco părcălab și Costantin Budacul și Rugină și Dumitrașco și Focșa și Ursu Vornici de Poartă și Apostol Uricariul, și alți boiari mulți și vo[r]nič...Măriei Sale lui Vodă... Și eū Corlat Uric[ariul]...» Cinci iscălituri. Rupt. Pe V°: «Dat-am noi Buj[o]reaniū dumisale lui din bani ce scrie în cestu zapis 25 ug. de aur pentru 50 talerī bit. și 25 lei bătuți, și am pus zalog la dumnealui 51 talerī bătuți p[o]l, să-ī facem dumisal[e] lei bătuți; în doaa săptămāni să-ī aducem dumisal[e] lei bătuți, și să ne luom talerī, și vom fi mântuiți de dumnealui.» Semnează trei Bujoreni.

14. Suceava, 15 Iulie 7105 (1597). Ieremia-Vodă, pentru Crăstea Dvornic, ce a înfățișat actul din Bîrlad, mărturisind cumpărătura de la Vărvara și Anghelina, nepoatele «Huroaei». Întărire. «Vel Logofăt» Stroici (semnătura în monogramă). Pepelea. Slavon.

15. 15 Iulie 7105 (1597). Ieremia-Vodă, pentru Cărste Vornic, ce a adus zăpășul din Bîrlad pentru cumpărătură. — E n° 14, tradus de Simion Cheșco uricar, 1-iū Iunie 7265 (1757).

16. Co...lești, 25 Ianuar 7108 (1598). «Simion Mare-Vătah de Ținutul Iașilor și Barbocea biv staroste de Chigheci (кнѣжчскѣн) și Bărnovschii Dvornic de Huși (хынскѣн) și Batin biv Medelnicer și Gheorghii biv Armaș și Dămiiian biv staroste» arată că neamul Bozunca a vîndut satul Negoești în Ținutul Bîrladului lui Cr[ă]stea Vel Vornic, pe taleri. Slavon. Traducere de Euloghi, 19 Novembre 1782.

17. Bujoreanî, 27 Mart 7110 (1602). «Gheanghea Dvornic» arată că Platon fiul lui Costin din Negoești și-a dat ocina ce o avea de la tată, «la Măgar, în hotarul Bojoreanilor», pentru 45 de taleri, lui Cr[ă]stea Mare-Vornic de Țara-de-sus. Marturi: Simion biv Spătar, Onciul Șotropa biv Spătar, Măndrea Vătah, Silioan proegumen. Patru peceți cu fum. Actul e scris cu cerneală albăstrie. Slavon.

18. 9 Iunie 7110 (1602). Ieremia-Vodă. Întărește lui Andrei Chiriiac Vameșul dania de la Aron-Vodă. «Când a venit toată puterea cinstitului Împărat, cînd s'aū rîdicat acel lotru Căzacak asupra țării noastre a Moldovei, cînd și însuși el atunce aū perit.» Marturi: fiii Domnului: Constantin și Alexandru, Ureache Vornic de Țara-de-jos, Cr[ă]stea Vornic de Țara-de-sus, Ghiorghie pîrcălab de Hotin, Vasilie și Hrisoverghie pîrcălabi de Neamț, Veaveri[ă] și Ūocrălie pîrcălabi de Roman, Orăș Hatman, Trifan Postelnic, Bocioc Spătar, Cărăiman Ūașnic, Simion Vistier, Gligorie Stolnic, Apostolachie Comis. Domnul scrie, de-asupra iscăliturii: „Дѡ жнкѡта его и кнѣгиннн его и чкѣдом его“. Pecete cu șnur roșu, ruptă. — Și traducere din 1814.

19. Brălad, 20 Iunie 7116 (1607). Precup, ureadnic al tîrgului Bîrlad, și șoltuzul și 12 pîrgari de acolo, «și ceilalți toți

tîrgoveții — мѣшчари, — oameni buni, bătrîni și tineri», pentru oamenii din Bujoreani și Bălaia din Borăști, ce se coboară toți din „вилакн“, ce dau partea lor din satul Movila Borăștii „ГДЕ БИЛ ЖОУДЕЛ[Е] БОРА“ pentru 300 „УГ ЧЕРКЛЕНИ“, lui Toader Chiriac biv Vel Mitnic заниж продад ен за келнкоу кезло и вѣда во сжт дѣтї им в татари, нѣ възимла тнх пинѣз ут рѣцѣ Ѡтеудора Кириака“. Marturii: «Nofit și Iani ginerile lui Dorin, Rădea și Crăciun și Cernea biv voiut», și Ion Carapotom și Necula Bărbos și Zani și Gheorghie Diac și Toma Roșca „сѣдлар“ și Ţornocuj. Serie Pătrașco diiac. Pecetea cu fum: † печата трѣга вѣлад. Foarte elegantă pecete, neînțeleasă ca inscripție, a lui Bărbos. Alte două peceti cu fum.

20. 7117 (1609). Sus: «În zilele lui Procopu Negre, namestnic de Bîrlad: кѣ акто сѣдмотнскчное стосѣдми на десѣтоѣ теккшїа“, Iunie 5, «în zilele lui Cr[ă]stea Dănil[ă] voit și a 12 prăgarı». «Că înnaintea mea și înnaintea întregului Sfat [вѣс сѣкѣт] al orașului», aū venit «Turcul fiul Neagăi, și Gligor, și sora lui Stanca, fiu lui Ionașco, nepoții de fiu ai lui Orbăscul, și Orbăscul fiul Zbiiarăi, nepotul de fiu al lui Orbăscul, și Grosul, fiul Mușei, nepotul de fiu al lui Orbăscul», și dau a patra parte din «Negreșt[i] lui Vasilie, ginerile lui Cr[ă]stea Vel Vornic» și «cneaghineı» lui, Anghelina, drept 3.000 de taleri. Ei dau «marturie» și «ispisoc». Baniı fusese dați «pentru a scoate din robie pe M[a]riica, fata Stancăi, nepoata de fiu a lui Orbăscul». «Bîrlad, 5 Iunie.» Pecetea orașului și pecetea cu Sf. Gheorghe a lui Precup Negre: ꙗрк. нѣ. — Slavon. Vorbele subliniate sînt așa în original. — Traducere de Eugli, la 19 Novembre 1782.

21. Iași, 20 Iunie 7118 (1610). Constantin Moghilă arată că Toader Coliban din Pășcani își dă ocina, partea lui Roman, fiul lui Văscan, nepotul de fiu al lui Macsin, din satul Grij[u]livı, Ținutul Tutova, lui Vasilie, biv prăcălab, drept 2.000 de taleri. Vitolt Logofăt. Dumitru Tilevič scrie. Pecete de ceară roșie ruptă. Slavon. Tradus de Simion Cheșco uricarul la 1-iu Iunie 7265 (1757).

22. Iași, 19 April 7129 (1621). «Eū Gavril ce-aū fost

Dvornic, și Dodan, feodorul seū», arată că au vîndut Zorileanii, «derept șapte sute și cindzăci de talere, banii câte noao banii un potronic, gupănului Scrălet și gu[pă]neasei dum[i]sale Mării și gupănului Tuader, frăține-seū, și de n'acei bani ne-au dat trei sute de talere, îns[ă] potronicul câte noao banii; și au rămas cu patru sute și cindzăci de talere, ca să ni-i dea la Crădun. Însă acestu sat [au] vîndut pentru căci am fost noi...de dănsul, și el au fugit...bucatele lui pa...tot deplin. Iar, cându ar veni Dum[i]trașcu, să n'aibă treabă cu cesti boiarii...; ce, de va pără strămbu, el să-și întreabe...Și pe mărturie Apostol ce-au fost prăcălab la Hotin și gupănul Pană neguț[ă]torul și Franța feodorul Er[i]mii, gupănul Miha Cupeț». Semnează: 'Απόστολος προκάλαμος..., Ἄγγελος..., ἐν τῷ λότῳ λογοθέτης..., Μιχαήλ..., Φράντζα. Încă o semnătură grecească. «Într'această tocmală m'am tîmplat și Toader Diiac de Stinislăveșt[i] de Neamțu. Și rămășagul viilor noi am luat tot deplin, cum scrie în cestu zapis, deplin, și s'au istovit; să se știe. Az Vasilie Dinca, diiac ot Băneșt[i], vlost Sučav[a]. Și n' de n'acești banii am luat șeasedzăci de talere, Iuli 20: eu Dodan am scris. În zapisul cel gr[ecescu?] n'am scris, că n'am fost aceea.»

23. «Săn Petrul, pis Pojoreni, vlt. 7130 [1612], Dech. 19.» «Ionașco Drace Dvornic glotnii» arată că au venit înaintea lui «Drăguța, fâmeia lui Ursu, feciorul lui Ifrim Visternic, și cu feciorii Drăguțai și ai lui Ursu, nepoții lui Ifrim Visternic, anume Toder și Gligorie, și co fata Drăguții și a lui Ursu, nepotele lui Ifrim, ce au fostu mai sus scris: anume Măria și Irina», și-și vînd moșia: «2 părți den vad den Bărlad, loi Vasilie ce au fosto staroste, și femeii sale, Anghelina, și feodorii ai săi; derept 70 de taleri bătuți. Și au vîndut dintribe (*sic*) țermorile a Bărladului, și s'au tîmplat dentr'acē tocmeal[ă] ce s'au focmit: Petrul ce au fostu staroste și Ghine ce au fostu brăcalab și Petre den Banca și Pașcu chehaia de călărași și Macavei feciorol Petrulei ce au fost staroste, și mulți omenii boni. Și așjdere au venit Măricuța, sura U[rsu]lui, fata lui Ifrim Visternicului», pentru a vinde și din partea ei. «Preatr'aceia unchi ei să n'aib[ă] niē o trab[ă].»

24. Iași, Mart 7130 (1622). «Ștefan Tomșa Voevod», lui «Scărlet și soția lui (КНІГНИНА), Maria», pentru satul ce aū cu uric de la «Alexandru Voevod», Zorileanii, în Ținutul Birladului, «din sus de târgul Birladului», de la Gavril Mirca Vornic și fiul lui, Dodan, ce o vînduse cu 500 de taleri, «banî bunî» și «banî potronicî». Satul îl avuse întâiū Dumitrașco fiul lui Andrei Chiriac. Se amestecase și un Turc, anume Palauzoglu. «Cîte 9 banî potronicul», la plată. Boierî: Ionașco Vel Vornic de Țara-de-jos, Nicoriț[ă] Vel Vornic de Țara-de-sus, Țoplea, [Alexa și] Lutăț pîrcălabî la Hotin, — (*sic*) pîrcălab de Neamț, Panait pîrcălab de Roman, Miron «Barnoschi» Hatman și pîrcălab de Suceava, —, — Ceășnic, Dumitrașco Stolnic, Mihăilachi Vistier, Ion Comis; Ionașco Ghianghea Vel Logofăt. Semnează «az Ghianghea Vel Logofet iscaal». Pecete atîrnată cu șnururî roșii-albastre și legenda: ІѠ ГѠЕѠАН ТѠМѠША КѠКѠД, etc. Pergament. Slavon.

25. Iași, 24 August 7134 (1626). «Eū Gavril Mirca Dvornic și fečorul mieū Precopie» arată că aū vândut «satul nostru Zorileanii dumisale lui Scărlet și ȝupăneasei d[u]m[i]s[a]le», pentru 750 de taleri. «Și după aceștea banî mi-aū mai dat ȝupăneasa Scărletoae cindzăci de taleri banî proștî, potronicul căte noau banî, și s'aū împlut optu sute de taleri proștî». Marturî: «dumnealui Furtuna Comisul cel Mare și Dima, și alți boiarî mulți; și eū Goga diiac am scris, să-s știe». Semnează «Gavril al Meica» și Goga și Dima, cu pecete: Dima...an.

26. C. 1630. Învoială, cu Crîstea se pare, pentru *dresurile* ce s'ar mai putea ȝăsi asupra moșiei. De s'ar mai afla vre unul, «acela dires al nostru să nu hie nič de o credință, ci să hie mencinos, și-s him de gloabă Porței cindzeč de boi... Și eū Dumitru Uricar am scris...»

27. 21 Septembrie 7141 (1632). Alexandru-Vodă, pentru cumpărătura lui Scherlet de la Bujoreanii și cumnatului său Tudorachi, cari aū cerut pentru o sută de ughî o siliște de sat domnească pe apa Birladului, din ocolul târgului. Li-o dă, «avînd mare greutate de cătră Poarta cinstului Împărat și de cătră Vizir și de cătră stăpînitoriul Han (и ѡт къ визир,

и вътъ къ грѣдскѣ хана), și văzându că țara noastră a rămas la lipsă și scăpăciune», iar banii îi întrebuințează «în trebuința și așutoriuul țării». Iscălitura grecească a Domnului (numele în românește, dar *literele* grecești). «Crstea Damiiian» (uricar). Pecete mică ruptă. — Și traducere din 1814.

28. 28 Iunie 7140 (1632). «Ion Carapotona șoltuzul și cu 12 pãrgar[i] de trăg de Br[ă]lad, și toț bătrânii urașului» arată că «Măriica, fata lui Ifrim Vistiarnicul», și «nepoții» ei aș vîndut a cincea parte din Bujoreani, Pipărcani, Băcsănești, «de la Br[ă]lad», ce o aveau de la Ifrim Vistiernicul, — «Pănteî și fratelui său, Bouluî, dereptu o sută de lei bătuți». Mărturia se face pentru a li folosi «pă[n] când ș'or făc[e] ei ispisoc domnescu». Pecetea cu cei trei pești, pusă cu fum.

29. 31 Decembre 7141 (1632). «...Logofăt și Lupul Vel Vornic de Țara-de-jos, Ionașco Cujbă Vel Vornic de Țara-de-sus, [Petraș]co Bașotă Hatman, Dumitrașco Șoldan Vel Spătar și Dumitrașco [Sol]omon Vel Sluger (сѣлжар), Dumitru Buhuș Logofăt, Gheorghie Roșca Vistier, Vasilie Roșca, Dumitru Leoa Vornic de gloată și alți boieri și коннини прѣкнини de la Curtea Măriei Sale lui Vodă» (slavonește acest început) arată pentru «Mașteiū Roșca de Bărlaad», cu privire la siliștea Bălăceani, lîngă Zorileani. Semnături.

30. Iași, 30 August 7141 (1633). Moise Moghilă, pentru Pătrașco vtori Postelnic, ce are Popeaniî, o siliște în Ținutul Bărladului. I-o dă, din ocolul Birladului, pentru slujbă dreaptă și bună. Pecete mică octogonală pe hîrtie. Semnătura Domnului. Slavon. Ionașco (uricar).

31. Fragment de socoteală din secolul al XVII-lea.

† 10 ug. de la dascalul.

† 17 ug. got[ovi] de la Ioia.

† Ug. 16 pot[ronici], ce i-am dat iaș.

† Ug. ce aș luat de la ocol Corodului.

[Altă bucată:]

† 622 ug. por. (*sic*), Mart 9.

† Ce aș luat dintr'acești bani.

† 26 ug. aș luat din cei 80 ug.

† 35 ug., ce am luat din cè sută și cindzăc de galbenei.
 † 7 ug. au luat 27 boi și 2 vaci.

32. Iași, 15 Iulie 7142 (1634). Vasile-Vodă, pentru Zamfira, soția lui Dumitrașco Chiriiac, și fiul lui, Toader, nepoții de fiu ai lui Andr[e]i, fratele lui Chiriiac, strănepoții lui Chiriiac «Vamăș», — ce se judecă cu Scărlet și soția lui pentru Zorileană. Mirca și Dodan vinduse satul lui Scărlet, «pentru că ei au fost chizeși pentru Dumitrașco Chiriiac, pentru una sută cincizăci de boi cu vaci și doază sute de oi ce el — unu Turc anume Palavozoglu, în zilele lui Gașpar-Vodă». Dumitrașco moare «în țări streine». Acum Zamfira mai iea de la Scărlet 840 de ughi. Se pune fierăe de 24 de zloți. Pătrașco Bașotă Logofăt. Ionașco (uricar). Pecete mare roșie, pe hîrtie. Slavon. Traducere din 1814.

33. Iași, 25 Iulie 7142 (1634). Pătrașco Bașotă Vel Logofăt, Savin Prăjescul Vel Vornic de Țara-de-jos, Dumitrașco Șoldan Vel Vornic de Țara-de-sus, Gavril Hatmanul, Gligorie Ureache Vel Spătar, Gheorghie Vel Țașnic, Ghianghea biv Vel..., Cujbă biv Vel Vornic, Dumitru Buhuș Vel Vistier, Grama Vel Stolnic, Simion Mălaiu Vel Comis, Lupul Prăjăscul Vel Clučnic (*sic*), Toma Vel Sulgar, Erali Vel Jitničar, Cărăcaș Vel Uș[ar], Răcoviț[ă] Cehan vtori Logofăt, Petriceaico Vel Armaș, Toderașco treti Logofăt, Ropčanul Agă, Dumitrașco Vornic de glotă, Tănasie, Ionașco Vornic de gloată, etc., pentru Zamfira lui Dumitrașco Chiriiac, care dă Zorileană lui Scărlet. Iscălituri. Slavon.

34. Iași, 28 Novembre 7146 (1637). Vasile-Vodă, pentru Dumitru Gheuca, fost Vornic de Poartă, și soră-sa Anghelina, ce se judecă cu cumnata lor Marica, soția lui Sămion Gheuca biv Vel Medelnicer, pentru moștenirea acestuia: Băcanii, pe Tutova, dat de Sămion lui Dumitru și surori-sa, în zilele lui Miron-Vodă, «când au fost vrând Simion Gheuca să să împartă de ȡupăniasa lui, de Mărica, pentru scărubă ce au fost avându împreună, iar după aceia iar s'au împăcat și au lăcuit depreună, de atunci și până acum, ce s'au săvrășit». Văduva arată un zapis al lui, înaintea unor boieri și «preoți și egumeni de la sfânta mănăstire de la Uspeniia Precistii

și de la Sfânta Vineri», la moarte, că lasă tot soției. Aceasta pentru comînd, cum le va lăsa apoi și ea pentru comîndul ei. Nepoților li-a dat ce a vrut, în viață. Domnul nu crede în cele d'întăi acte; fiind «făcute într'ace scârbă, când au fost vrîndu să să despartă Gheuca Medelnicer de gupăniasa lui». Original slavon foarte șters, cu pecete roșie; scris de Borăleanul Gavril... Vel Logofăt. — Traducere din secolul al XVIII-lea, în stil vechi; pe care o reproducem.

35. Iași, 16 Octombrie 7154 (1645). Vasile-Vodă, lui «Ionașco, nepotul lui Necoriț[ă] ce au fostu Hatman», și lui Dumitru Uricariul, pentru cearta de hotare dintre «feșorii Bujoranului de sat de Bujorenî și Scărlet. Să cerceteze. «Vel Logofăt ucil.» Scrie Mihăil[ă]. Pecete cu chinovar.

36. Pela 1650-76. «Adec[ă]te eū Popa Buguța dela Portărești și Neculaiū Căpitanul de Zmiiianî și Toma brat popa Buguța, eū popa Ionașco de Costești de Horiata și Arsenie de-acol[o] și Mihaî ot tam și Gagul și Gligoraș și Gligori și Bălănescul și Todor Bujoranul și Necula Beleş și Tănasiie și Mihăil[ă] Băzalca și Ion» arată «pentru rîndul cestor feșori, precum au avut moșie, moșie lor, și strămoșii lor, și părinții lor, precum au ținut cu noi, și au arat și au cosit cu noi, depreună, și au luat și de-a dze[ă] în sat, în Borăști...; și noi nu știm să hie lepădați de cineva, sau să-i scoț[ă] cineva din moșie, sau să fie den svertdenici, cum dzăce acesta om Păladie: noi n'am audzăt în veța noastră de cineva, și au ținut depreună, până s'au săvârșit; și, după săvârșanie părinților lor, au ținut feciorii lor. Iar pre aiasta (*sic*) om, pe Păladie, noi nu-l știm, cine-i, sau să aibă moșie el cu noi în Borăști. Iar acești feșori a Țăranui, a lui Ionașco, ei sintu omenî direpți de moșie, și au direaptă ocin[ă] și moșie de la moșii lor, și de la strămoșii lor, cu noi depreună. Iar aesta om, Păladie, el îmblă un om fără isprav[ă] aici, [purtă]du-s[ă] fără treab[ă].» — Scrie foarte frumos, cu cerneală albăstrie, popa Ionașco.

37. 8 Iulie 7159 (1651). «Măricuța, jupăniasa răposatului Simion Gheuca ō-au fost Medelnicer-Mare, Dumnezău să-l pomeniască, scriu și mărturisăscu însumi pre mine cu cest zapis al meu» că dă «satul meu Băcanii, ce mi-au rămas de

gupănu' meu, făcut depreună cu d[umnea]lui, și vecinî cu tot, și Curțile noastre, și cu biserică în sat, și cu heleșteu, și cu moară ce este în mijlocul satului, și cu tot venitul . . . , pre mâna dumisale lui Toad[e]r Pălade sãn Pălade Visternic, Dumnezău să-l pomeniască, ca să-î fi drept sufletul meu și a gupănu' meu, Dumnezău să-l erte; iar d[umnea]lui Toderășcu să aibă a-l griji și a socoti până ce voi fi vie și a șadè cu mini în Curți, iar după săvârșanie mè d[umnea]lui să aibă a comănda și a pune țarc . . . niî (?) gupănesă, cum să pune și altor gupănesă; iar din bucatile mele, ce voi avè eü, să mă grijască și să aibă a-mî da pentru sufletu meu: cui voi lăsa eü cu limbă de moarte, acilora să să dè, — să n'aibă niminî nici-o triabă, nici a să sfădi.» Marturî și negustorî din Birlad «și slugî domnești de la țar[ă]; și nainte Grasului șoltuzului cu doisprezăce pãrgari, și dinainte Dabijiî Vor[ni]c de târgu dãn Bãrlad, și dinainte popiî lui Gavril de la bisărica cè domniască ot tam, și dinnainte popiî lui Chiriîac ot tam, și dinnainte Copului brat Scărlat, și dinainte Dingăi, bătrănu' tãrgului, și dinnainte lui Simion Ūerna cè-au fost șoltuz, și înnainte lui Toad[e]r Davidescul cè-au fost șoltuz, și dinainte Ursului Vântul, și dinainte lui Hilofie fiçorul Vântului, și dinainte lui Miiron], și dinainte Cărstei cè-au fost șoltuz, și dinainte Neculiî Cuçuc, și dinainte lui Ifrim ce au fost vameș la Bãrlad, și nainte lui Ionașcu Precup, și denainte lui Crăstiî zăt Vântul, și dinainte lui Costandin Goian și a feçorului Naculuî, Gavril și Eni, și dinainte lui Hilip Ūudin», și a oamenî domnești din vecinătate, între cari: Ionășcuță, «Dumitrașcu Buçumaș», Căzacul, «Buçoc, fiçorul Crețului de Susăni, și dinainte lui Ionașcu Șălarul ot tam», Ionașcu Țurcan. Toți pun pecețile, «ca să fie de credință dumisale și cuconașilor dumisale, în veci». Iscălește și «popa Istrati, duhovnicu dumisale». — Copie din secolul al XVIII-lea.

38. Iași, 8 Iulie 7161 (1653). Vasile-Vodă arată că «Bejan Gheuca» a pîrît pe «Toader Păladie Pitar», pentru Băcani. «Și acè mărturie de pără au dat samă Păladie Pit[a]r precum au fost într'un secreiü a iaî, și l-au fost dat la un neguțtorü la târg la Bãrlad, la Costandin Goian, și acel secreiü l-au fost

pecetluit Scărlet și cu Bejan Gheuca, ca să stè pân va mergi Păladiu Pitar, să caute ce va fi într'acel seciiu. Iar Bejan Gheuca, fiind diregătoriu acolò la Bărlad, el n'aú așteptat pre Păladiu, ce aú mărșu de aú luat seciiu în tãrie lui, și aú scos acele scrisori de li-aú luat. Pentru acestu lucru Domnie Mè am socotit, cu tot Sfatul nostru, și i-am gudecat după lege țãrei, ca să miargă Bejan Gheuca, se-ș dè credința pre Stae Evanghelie, la sfânta biserică, precum n'aú luat el acele scrisori dintr'acel seciiu. Și, dacã va gura, precum i s'aú socotit gudețului, el să ție gum[ă]tate de sat, cari sat este scris mai sus, iar, dacã nu va gura Bejan Gheuca pre după gudeț, precum i s'aú ales gudețul, să țãe tot satul boeritul nostru carele mai sus este scris: Toader Păladiu Pit[a]r.» Gheorghe Șt[ef]an Vel Logofăt. Tiron (uricar). — Traducere din secolul al XVIII-lea.

39. 14 Februar 7168 (1660). Ștefan-Vodă întãrește «lui Arsãnie Cãpitan de Certe și fraților lui, fișorii lui Dumitrașco Groza, ginerilui Petrii celui bătrãn, și Petrii, fișorul lui Nohii» (Petrea cel bătrãn era fiul lui Macovei), pe temeiul unui act de la Gheorghe Ștefan, satul Banca (Ținutul Fãlcii) și alte bucãți de sate. — Copie din secolul al XVIII-lea, dupã traducerea, din 11 Novembre 1765, a lui Evloghie Dascalul.

40. Iași, 2 Maiu 7169 (1661). Ștefan-Vodă, «fiul rãposatului Vasilie-Vodă», pentru «boiarenul nostru Pãtrașco Danolovič, Log[o]fătul al treilea», ce aduce «un zãpis de mãrturie fãcut ñnaintia a mulți boiari mari și fișori de boiari», pentru cã «Constantin Buj[or]an», fiul Anghilini, fata Vornicului-Mare Cr[ă]stea, a rãmas dator «într'o gorștinã de mascuri de la Ținutul Tecuciului cu doi sut[e] de lei, și l-aú fost orãnduit pe mãna lefeciiilor [sã dea bani], ñntr'o sãptãmãnã». Neavându-i, vinde moșia din Bujoriani, lui Pãtrașco. «Racoviță Cehan Vel Logofăt.» «Tiron pis.» Pecete mare pe hirtie. Slavon, rupt. — Traducere din 1783.

41. Pe la 15 Septembrie 7171 (1662). «Toader Čohodar» vinde lui Costantin Budacul» partea lui din Boraști. Marturi: «popa Gavril cel domneascu și popa Chiriic de Bãrlad

și Costantin sãn Apostul și Simion Gheane și Neaculaiu Buiul și Gavril a Izmăraldeii și Stratul».

42. 15 Septembrie 7171 (1662). Evstratie Dabija, lui «Toader Căhodarul», ce are pîră cu Zăvantie, pentru «gumătate de bătrân, ce iaste cu[m]părătură în gura Horăeții», de la «moșu-său» Toader Chiriic. Pecete cu chinovar.

43. 8 Octombrie 7172 (1664). «Apostul, ficiorul popei lui Simion den Docolina», își vinde moșia, cu «leii bătuiți», «dumisale Todosiicăe Joroe». Marturi: «Boțiscul, Benea de Luminata».

44. 13 April 7173 (1665). Niște răzășii fac vînzare la satul Stăngaci «lui Enachie Cămărașului celui Mare, drept patru-zăci de leii bătuiți, tot leii gata». «Răzășii noștri» refuzase să cumpere. Marturi: Toader Vetraș, Ionașco Carpacii Vornic de Poartă, Bogdan Comisul, Chirila Jăcnicer, Negre Stolnic, Postolachi Bojoranul. — Copie din secolul al XVIII-lea.

45. Iași, 13 April 7173 (1665). Evstratie Dabija, lui Ștefan Scîrlet, pentru partea-î din Zorileanî, «partea tătine-său, lui Scîrlet, cu vecini cu tot, dispre Isăroae». «Vecini cîț va avia pre partea lui, să aibî toți a asculta de dănsul întru tot ce le va da învățăturî, iar cariî dintru dănsii nu vor asculta. să aibî a-î certa după deala lor; și care vecini vor fi fugiți pre partea Isăroae, să aibî a-ș lua vecinii de la dănsa, să-î ducî pre partea lui. Pentru aceia nime să nu cutiadze a ținea sau a opri preste cartea Domniei Meale.» Lupul (pisar). Pecete roșă, ruptă.

46. † Izvod de telegar[i]: să-s știe.

† 6 telegari galbeni la carăta lui Vod[ă].

Giurgia să Tudosii vez[eteu].

† 5 telegari murgii la carăta Doamnei.

Profort i Ștefan.

† 6 cai peagi la Ramandi.

Savin Săbrian șă cu Nuța; șters.

† 2 cai peagi, cu Nuța tij [rîndul e adans].

† 6 telegari murgii la Hatmanul Buhuș.

Dumitrașco Cojan să Alesandru.

† 6 telegari albi la Vasil[e] Păharnic.

Gligor[e] Talpă să Gligor[e] Ștrînga.

- † 6 telegari mari albi la Răcoviț[ă] Logft.
Ghelasie să Vasilie.
- † 6 telegari roibi la Gavrilic[ă] Hatman.
Andrei să Băjan.
- † 6 telegari roibi la Vornic Ghianghe.
Ștefan să Ursul.
- † 6 telegar[i] negri la Sturdzia Păharnic.
[Costan; *șters*] să Toader Apostol.
- † 6 telegari murgî la Enachi Clud[er].
Ursul să Simion.
- † [7; *șters*] 6 telegari murgî, la Roman.
Floria să Vasilie.
- † 6 cai: 4 suri, 1 șargu, 1 murg la Roman.
Irimie să Vasili.
- † 5 cai murgî și 1 cal roibu.
Irimie să Vasili Cernica.
- [*șters*: Telegari de la Anton-Vod[ă].]
- † 10 cai ot Anton-Vodă [*rîndul adaus*].
- † Neculai să Ștefan Copaču.
- [Pe Vⁿ, socoteli cu cifre arabice.]

47. 13 Ianuar 7175 (1667). «Necola, ginerele Guțai Ijințoe», vinde «găpăneasăi Todosiicăi Joroe» partea-î de moșie, pentru «taleri, bani gata». Iscălește, foarte artistic, «az pop Chiriic» din Birlad.

48. 12 Mart 7175 (1667). «Adecăte noi fičorii lui Ionașco Țăranuluî, de târgu de Bărlad, și cu fičorii frăține-său, a lui Isac din sat din Costești de Horăiata, și cu fičorii surori-sa Anei Ursoe de la Elan din Raiu», vind moșia lor «la gura Horăetăi, unde podul cel de peatră», «găpăneasei Todosiicăi Joroe, sora dumisal[e] Sărdaruluî Gavrilic[ă], «dereptu patru-dzăci de taleri bătuti». Marturi: Simion Cernea și Cărstea Gavrița și Gavril Vornicul și Gavril Vântul și Iamandi și Cantimir și Canolachi și Bejan, dirigătorii de Bărlad, și mulți oameni bunî. Iscălește întâiu «Cantimir», apoi «Părvul de Popeani» și ceilalti; și «Bejan Vornic».

КА ПММ

49. 25 Mart 7175 (1667). «Părvana, fiör Anghelini, nepot Cărstiü Vel Vornic», dă zapis «frățiü-meü, luï Crăčun», în casa căruia zace de mult, «și nici unul dintri cielalți frați n'au vrut ca să mă priimască, ca se zac și în casa lor, ce numai frate-meü Crăčun m'au ținut în casă, și m'au grijit, și, poate de la Dumnezeü, neavând parte ca să mă căsătoresc, cu[m] și cuoscându-mă că s'au apropiet ăasul ca se mă sevărșescu din lome ačastă mincinoase și înșelătoare», își dă părțile din hotarul «Bușorănilor» și «dintr'alt[ă] săliște» fratelui. Scrie «eriü Ștefan duhovnicul», iscăbind și pe bolnav. Iscălesc: «Condre Vornicul», «Fetiul», «Batinu».

50. 4 Iunie 7175 (1667). «Bejan Gheuca, č-au fost Pit[ar]-Mare», către Domn, pentru *alegerea* satului Frunțișăni «despre târgul Bărladului: apoi, dacă om stâlpi acela loc, să alegem alt hotar, ce este danie Comisului Ștefan de la Duca Voevod și de la Măriia Dumitali. Noi, dacă am văzut cinstită carte Mării Dumitali, ni-am sărit (*sic*) și am strănsu preoț și boeri de Curte Mării Dumitale, și orășăni bătrăni și oamini de țară, bătrăni și tineri; și acești oameni au socotit de au ales doi oameni bătrăni, și li-am pus brazda în cap, și au mersu înainte: pre unde au ținut Matfteiü Roșca, am ales și am stâlpit.» Pomenit: «podul luï Clifaș», «pe Trestiana până în hotarul Cetății, undi este o movilă, și lângă movilă este o vâlcè, ce să chiaamă Dumbrăvița; din vâlcè la dial trece piste drumul ce mergi la târgul Bărladului în sus, spre odăile Vinteștilor, pre lângă odăile lor de spre Răsărit, și în sus păra în hotarul Popenilor, păra în obârșie Vârlezului, undi este un păr, din gos de drumul târgului Fălciului... Aceste sămne ce s'au hotărât luï Ștefanu Cerchezul Comisul... Și cine au umblat de au stâlpit, anume încă is puș: au fost preutul Gavrilă de la bisărica domnească din târgul Bărladului, și preutul Chiriiac, iar din târg 1, și Bogdanu č-au fost Comisu, și Crăste Gavrilă[ă] și Sămion Cerne și Gavril Vornicul] din târgul Bărladului, și Miha și Proca, și Toma staroste, și Nicoară Căpitan de Covurluiü, și alți mulți; am ales și am stâlpit cu acești boeri și oameni de țară, după poronca Mării Dumitali.» Copie din 1804, după altă copie.

51. 20 Februar 7177 (1669). «Dumitrașco Epore Vornicol» arată că a vîndut «treizăci de pămîntori din sat din Borășt[i] dumisale Todosiicăi Jorăe». Marturi: «Dumitrașco Roșca Vornic de Portă și Rosul și Gheorghî și Ștefan Gherghel, iar Vornici de Poartă». Iscălituri.

52. Iași, 17 Maiu 7178 (1670). «Nastasiia, fata lui Filip din sat din Docolina», își vinde ocina «dumisali, lui Scărlet Postialnicul: 15 pămînturi din gura Horăeții, din sat din Borăști», cu «12 lei bît[u]ți». Marturi: «mulți boiari din Curtia Mării Sali lui Vod[ă], anume Gheorghî Armașul și Gavril Șătrariul și Dumitrașco Roșca Vornicul de Poartă, și Irimiea Vornicul, și Mihuleț Uricariul». Iscălituri.

53. Iași, 1-iu Iunie 7178 (1670). Duca-Vodă, lui «Gligorașco ă-au fost Spătariu, și lui Postalachie Catargiul Postelnicul, să fie tari și putearnici cu cartea Domnii Meali a opri satul Popianî, ce iaste pre Bărlad; iar cine să va h[i] țîindu de acela sat și va avea nescari direase pre acela sat, să aibă a vini la Domnia Mea să-ș întreabe și ș'aduč[e] și diriasăle ce va avea.» Pecete cu chinovar.

54. «† Ostahie slug[a] Post[el]nicului Ștefan de Ținutul Fălciului s'au căutat în Visterie la tabla hărțiilor, la sat la Tămășeni, și nu s'au aflat; deč să n'aibă val nici la o rânduială, căt[ă] au eșit pe tabla hărțiilor de spre sătenii de acolo, și, ceș ce vor fi luat, să-î vârtejască înapoi. Vasilie Vistier. Ulas, 1° 7179 [1670], Septemvrie 12.»

55. 14 Octobre 7179 (1671). «Vasile sin Iazob, nepotul lui Andreeș din sat din Giurenești, ce-s pe Horiaalta (?), în Ținutul Tutovei», vînd partea lor din Borești, «ce-s la movil[ă]», «cu câmpu de țarin[ă], și din feneat», «gumpănesăi Todosiicăi îi Joroe și coconilor dumisal[e], dreptu 15 taler[i]». Marturi: «Vas[i]lie Șoitul di Veștelești și Corne starrostele din Costești și Arsenie de-acol[o] și Bilașco de-acolo și Gligoraș de acol[o], și Dănăil[ă] de-acolo, și alți oameni bunî și bătrăni». Iscălituri și semne cu degetul.

56. Iași, 10 Novembre 7180 (1671). «Anița, fata lui Constantin Bujoranul, și cu fiul meu Neculaiu», vînd «gumătate de bătrân» la Borăști, de la Toader Țohodariul, iar acestuia

de la Bujoreni «din Ținutul Bărladului» (Borăștii sînt însă «în Ținutul Tutovei»), pentru 50 «de lei bătuți». Înaintea «dumisale lui Vasile Gheucăi Logofetului al treilea, și Ștefan Cerchezul Comisul și Ursul și Durașco Vornicii de gloată și Strătulul uricariul și Păvălașco uricariul, și mulți boiari de Curte. Și eu pentru credința mi-am pus inelul, și fiul meu aș iscălit.» Scrie «Enachi sin Stratul». Iscălituri: «Ștefan Comisul», «Vasile Logofăt», și celelalte.

57. 20 Iunie 7183 (1675). «Eu Metitelul, snă Măricaî, fetei lui Ion Fulger, nepoata Lucăi, străniapoata lui Pătru Frunteș», vinde «parte mănemè» la Borăști, «și din baltă de pești», «fraților» săi: «Istratie și Lupașco», pentru zece lei bătuți; «pentru căci ei îmi sintu mie veri primari». Marturi: «Ionașco văr primare Mititelului și Ion viuuc (vunc) de var[ă] primari Mititelului, și Agapie sor[a] îmei Metitelului, și Vasile Bărul ot Zorileni, și Gafton snă Simai tij, și Toader snă Bilai, tij ot tam». Iscălituri.

58. 30 Iunie 7183 (1675). «Gheorghită Vornicul, iin (*sic*) Gheorghită Biblea Vornicul de Poartă», arată că aș venit «Păladie și Istratie din Borăștii de gos, de s'aș jăluit pre Gavrii și pre un frate al lui, cariî sintu feçorii Țăranului din târgu din Bărlad», pentru o parte din Borăști, vîndută de aceștia pîrșilor. «Deç, când aș vîndut feçorii Țăranului aça moșie, s'aș făcut că sint și ei din moșul lui Istratie și a lui Păladie; deç Istratie și Păladie aș întreat de oameni bătrăni, și aș aflat oamen[i] bătrăni într'acesta chip, cum acei feçorii a Țăranului sint din nește hiiastri a strămoșului lui Istratie, și zăpis, de la acel strămoș, n'aș avut, să aibă triabă la aça moșie. Deç Istratie și Păladie și-aș luat dzi cu feçorii Țăranului denaintea Vornicilor de Bărlad. Deç Istratie și Păladie aș vinit la dzi, și aș așteptat peste dzi până a patra dzi, iar feçorii Țăranului n'aș vinit la dzi, ce aș rămas de dzi și din toată leagea țării. Pintru acesta lucru să hie volnici Istratie și Păladie a ținea aça moșie carea o aș vîndut feçorii Țăranului, iar cumpărătorii să-ș ciae baniî de la feçorii Țăranului.» Pecete cu $\Pi \Pi$
 $\rho \Pi$

59. Iași, 28 Februar 7184 (1676). Antonie Rusăt către «Carpu Vornicul de Bărladu», pentru *pîra* ce aū avut la el «Alboe și cu nepoți săi, cu Gavril fiçorul Țăranului din tîrgu din Bărladu, pentru o moșie din Borăști din ȝos», declarînd cã «fiçorii Țăranului sintu dintru niște fiestri; iară fiçorii Țăranului așe aū datu saamî cum sintu și ei dintr'un moș și dintru o sãminție, și aū și ei cu Alboe împreună într'acial bãtrãn», arãtînd «mãrturie de la oameni bunî, cu degitel[e] puse». Îi trimete Domnul la el: «sã mergi acolo și să strãngi oamin[i] bun[i] megiaș, să socote (*sic*), foaarte cu direptate, fãr suflet vãtãmat. Pre 'mãrturie ce ne-aū arãtat aice fiçorii Țăranului, iatã cã am socotit Domnia Mea și cu tot Svatul nostru de am ales dintru ceale mãrturii, carii sint scriș într' acea mãrturie care o aū arãtat Gavril fiçorul Țăranului: de vor hi mãrturii diriapte, să margã trei oamin[i] sã-ș dea credința, anum[e] Necula Cãpitanul din Zmeeni și Arsãnie din Costeaști și Bãlãnescul din Ceucani, acești trei ominî or hii din partea Alboaei, iarã trei omin[i] îi va pune Gavril fiçorul Țăranului, să fie șease oamin[i]; și, deacã or giura acei omin[i] dintr'aceae mãrturi, cum sint fiçorii Țăranului, tot dintr'un moș și de un sãnge cu Alboe, și nu sint din fiestri, ei vor ține împreună cu Alboe și cu nepoți ei; iarã, de nu or vrea să giure într'acela chip, să nu sã meastece în bãtrãnul cu Alboae. Pentru cãce nepoți Alboei nu încãpu la giurãmãnt, cã aū fost rãsãriț de atãta vreamia la Orheiũ și n'aū fost lãcuindu acolo.» «Ilie Sturdza Vel Vornic, netãmplãndu-s[ã] Vel Logofãt.» Ion (uricar). Pecete cu chinovar.

60. Iași, 6 Mart 7184 (1676). Antonie Rusăt, «la Carpu Vornicul», «cã mi-aū arãtat boiariul nostru Apostol Catargiul nește dirias[e] de danie de la Moisaĩ Movila-Vodĩ pre sat pre Popianĩ, ce aū fost din hotarul tãrgului Bãrladului, danie socrului sãu, și acela sat acmu-l ține Pãrvol». Sã arãte ea, ce acte are. «Ilie Sturdza Vel Vornic, netãmplãndu-s[e] Vel Logofãt.» — Pecete cu chinovar.

61. F. d. «Galiia, fata lui Ion lui Fulger, nepoata Lucãĩ lui Iurie», dã moșia ei de la Borãști-de-ȝos, «și partea su-

rori-mea Dobrei și a frăț[ne]-mieu lui Ghiorghie», cu nepoții ei și un «nepot de hiică frăține-mie», lui Istratie și Păladie. «Nepoților miei și pleamei noastre.» «Balta moșu-mieș Lucii lui Iurie, carea iaste osăbită dintr'alți bătrâni, pentru căci o au făcut moș[u]-mieș Luca Iurie în putearea lui, iar pentru căci au scos moșu-mieș Horăiata de o au îndreptat în baltă, carea să cheamă balta lui Iurie, l-au părăt nește olăcări la Pătru-Vodî, și l-au închis, și au dat trei cai și un armăsar și patruzăci de galbeni roșii, iar alți răzeși n'au dat la acea cheltuial[ă], și n'au treabă în baltă». Marturi: mai mulți «oamenii buni și răzeși»: între cari «Andonie Jupin», «Andrei snă Coreschi ot Orhei», «Naca snă Panaghiei».

62. 1-iu August 7184 (1676). «Gahiia Alboae, fata lui Fulger, nepoata Lucii lui Iurie din gura Horieșului». își dă partea de moșie din Borăști-de-jos «dumisali Vornicului Păladie (Паладіе), dreptu sufletul părinților mei». Marturi: «Toma staroste din Bărlad și Vas[i]lie Duca și dumnealui Pandazi Vornicul și Gavril Siva i Vasilie Siva și preutul Gavril, cel domnescu, și Vasilie șoltuzul cu 12 pargari, și mulți oamini buni ce s'au mai prilejit». Pecetea țîrgului Birlad și iscălituri.

63. 12 Mart 7185 (1677). «Ionașcu fișorul popei Nechitei, nepotul popei Gorcei, din sat din Costești», vinde moșia sa «și a surorilor meale», de la Borăști, «șupăneasă Todosiicăi Joroae», pe «lei bani de-argintu». Între marturi, «Arsenie Curteanul...și Mihoș și Scărlet...și Gagul staroste și Andonie de Streșinești și Corlat uricar ot Frunteșeani-Horăiata, și Gligorașie (*sic*) vătaman ot Costești». Scrie «Costantin sin Eftimie vătav».

64. 30 Mart 7185 (1677). «Vasilie, ginereli lui Vasilie din Giurinești, și cu fâmeaia mea Nastasiia, fata lui Vasilie, fratele i Costăchioae (брателе і Костяхіоае)», vînd partea «fămei meale Nastasiiei, fat[a] lui Vasilie și nepoată i Costăchioae», din Borăști «dumisale lui Istratie, nepotul Alboae». Marturi: «Vasilie Foali și dumnealui izbașea Istratie de Băștu și dumnealui Vasilie Chemiet, părălab de la dumnealui Hatmanul, și Toader slug[a] dum[i]lor sale Vornicilor, și Vas[i]lie Bândiaga din Bărlad, și dumnealui Istratie, feșorul Miron de Singureani

de la Orheiū». Semnează și «Vasilie Bandiaga» și «Abăza Vornic».

65. 1-iū Maiū 7185 (1677). «Istratie și eū Naca, și eū Ion, nepotul lui Istratie și Nacăi, fiĉorii Panaghii, nepoț de sor[ă] Alboae», daū «dumisal[e] fratelui nostru, lui Păladie Vornicului de Bărladu», moșia lor din Borăști de ĝos și de la Chi-tești «de p^a apa Bărladului», «ĝupănesii dumisal[e] și cuconilor dumisal[e] și nepoților dumilor sali». Marturi: «Andronie și Ion Măcucă și Cerchezu și Necule și Furne, și eū Vas[i]le de Stoiașăști».

66. Birlad, 15 August 7186 (1678). «Istratie, cu nepotmieū Lupul, și Ion, tij Ion, fiĉorul Tudosicē», daū «a noastră driaptă cumpărături de la frații noștri, de la rîziașii noștri», din Borăști, ce fusese a lui «popa Guguța» ș. a., «dumisali lui Păladie Vornicul de Bărladu». Marturi: «Ulea de pe Horăiata și Gligori de pe Horăiata și Arsănie de Cornești de pe Bogdana și Andonie Jiapiu și Cermilie fratel[e] Ulei și Forăis[a] sora Ulei». Iscălituri.

67. «Părțile de Buj[o]reni ce s'aū ĝăsăt în mărturia cea de împărțală a Vornicului Gavrilit[ă], cu slova dumⁱ; care li-aū dat surori-sa Tudosăicăi Joroae, precum arată împărțala ce este la dum. Șetrariul Toader Jora, din vleat 7188 [1679], Săptemvrie 8.

1 parte din Bujorăni, ce s'a vini, a unchiului lor Costantin Bujoranul; îns[ă] ce s'ar veni pe frați, și deosăbit.

2 bătrăni din Grijliv[i], iară de la Bărlad, din gura Epii; car[e] i-aū dat iarăș surori-sa Tudosăicăi Joroae.

[De aici autograf:] Tudor Jor[a] Șetrar: așe să află în diiata Vornicului Gavrilit[ă], car[e] este la min[e], și sintu date manii Saftii Vornicesii Răcovițoe, de mama Joroae. Tudor Jor[a] biv Vel Șetrar.»

68. «Mstive și lum[i]nate Doamne, să fiū Măriia Dumitaali sănătos. Fac șt[i]re Măriei Dumitaali c'aū vinit Alboae și cu nepoții ei cu cinstit[ă] cartea Măriei Dumitaali, să-ī ĝudecăm cu Gavril fiĉorul Țăranului din târgu din Bărlad, pentru o moșie din Borăști-de-ĝos, din gura Horieței, scriind să-ī ĝudecăm și să le luim sama foarte pe dreptate. [Arată re-

fusul de jurământ], precum sint ei nepoți îi Alboae, ce dau samî c'au ținut; iar nu știu cu ci treabi au ținut; ce într'alt chip n'am avut cum faci, ce i-am trimis iar și la Măriia Dumitaali. Veî socoti precum a hi m[î]la Măriei Dumitaal[e]: să fi Măriia Dumitaali sănătos ot He, amin. U Bărlad. Robii Măriei Tali: Vornicii de Bărlad».

69. «У Іас, како зрши, «АХП.» Duca-Vodă, pentru «dumneaei giupăniasa Todosiica Joroae», în pîră cu «Păladie ce au fostu Vornic la târgu la Bărlad», pentru «săliștia Borăstii». «Dzicând Tudosiica Joroae cum, fiind Păladie bijenar de la Orhei, în dzilele[e] lui Dumitrașco-Vodî, au vinit și s'au rugatu să-l lasî să șadzî doai-trei dzile pre acel loc, și l-au lăsat. Apoi el, dacă s'au aședzat pre acel loc, și trecând cătiva vreme, s'au făcut că iaste nepot unii fămei anume Alboae, caria au avut moșie acolò, într'acel hotar, și s'au apucat de o parte de ocnî a lui Ionașco Ț[ă]ranul din târgu din Bărlad; care parte au fost vândutî la Tudosiica Joroae mai denainte vriame, de feçorii lui Ionașco Ț[ă]r[a]nul. Iar Păladie au dat sam[ă] înnaintia noastră cum feçorii Ț[ă]ranului sânt din hiiastri, și nice o triabă cu moșia aciaia n'au avut. Decî feçorii Ț[ă]ranului au adus o mărturie de la mulți oameni bunî moșinași [n° 36], scriind precum Păladie n'are acolo nice-o triabî, nice de pre o parte a rudeniei saali, nice știu ei ca să hie avut părinții lui moșie acolò într'acel hotar, sau vre-o cumpărături. Iară pre Ț[ă]ranul îl știu și l-au apucatu avându și țiindu moșie dinpreun[ă] cu părinții lor, și feçorii Ț[ă]ranului încă au ținut dinpreun[ă] cu dănșii. Decî Domnia Mia, socotindu, dinpreunî cu tot Svatul nostru, am aflat cum pentr'acesta lucru împlă Păladie ca un om fără ispravî, și pentr'aciaia l-am dat și rămas denaintia Divanului». Păladie mai aduce și «nește zapisî de danie» de la mai mulți: dăruitorii «să adeveriia că vor și giura» pentru aceasta. «Decî Domnia Mia, vădzindu că dau saam[ă] într'acesta chip, ales-am pre credinçoși și cinstiți boiarii noștri, pre dumn[ea]lor Miron Costin Log[o]-f[ă]țul cel Mare, Toader Iordachie ô-au fostu Vistiier-Mare și Pavel Contîș Stolnicul cel Mare, și i-am pus ca să li ia sama pre amănuntul. Și, așia luîndu-se sama de amănuntul, au aflat

în zăpis la Păladie, scriind de la Istratie și de la nepoți lui, cum s'au învoit ei ande săne și au priimit pre Păladie să dia el bani pre aciale părți de ocnî și să le hie oćna dinpreunî —, din care zăpis s'au aflat cu adevărat cum nu au fostu date danie aciale părți lui Păladie, ce au îmblat cu meștersugurî pentru ca să între într'acel hotar.» Se decide ca să întoarcî Tudosiica Joroae banii lui Păladie, și să ție și acealia părți de ocnî, iar Păladie să nu mai aibă nice-o triab[ă] într'acel hotar, pentru căci au rămas denaintia Divanului și din toată leagia ț[ă]răi; și zăpisăli ă-au arătat, încă s'au luat și s'au ruptu înaintia Divanului; iar Tudosiica Joroae s'au îndireptat denaintia noastră.» Întărire. «Miron Costău Vel Logofăt.» «Enachie Diacul pi[saj].» Pecete cu chinovar.

70. Iași, 8 Septembrie 1678 (1679). «Adică eu Gavril Costachi Vel Vor[ni]c dolnei zemli» mărturisește că s'a tocmit cu dî soră-mă Todosiica Joroae, pentru toate ocinile și moșii ce avem de la răpousații părinții noștri Costachi Sluğ[erul] și maica noastră Tofana; veniutu-mi-s'au deč satul Epurenii, cu toate părțile și săliște de prin preğur, Țocăneștii și Bărlăleștii și Șoldenii și Boteștii și jumătate de sat de Cotești peste Prut, cu ăumătate de parte de Buidoi și din a tria parte dintr'on bătrîn din Tomești, de la Tutova, ăumătate, și din Rășcani, cât a hi cumpărătura părinților noștri, ăumătate, pe cât or scrie zăpisăle cu Soca. Iar surorii mele Tudosii, cât s'au venit parte mă[i]che-noastră Tofanii, din Bujorăni, de la Bărlad, toată, și iar din Tomești, din cè a trie parte de bătrăn, ăumătate, și din Roșcani iar ăumătate de parte, pe cum scriu zăpisăle părinților noștri, cu parte din Vale Săcii, ce să țini de Roșcani, și ăumătate de sat de Cotești peste Prut, în Ți[nu]tu Fălciu, și jumătate de parte de Buidoi, și parte noastră de pe părinți din Ivășcani, și parte lui Șășman, cari imi este cumpărătură; iar din Ivășcani și din Giurcani, care am dat-o nepotului miu lui Scărlet, fičorul Tudosăicăi, așăj-dire și o parti din Bujorăni, ce s'a vini a unchiului nostru Costandin Bujoranul, iar să fi a sororă-mă Tudosăicăi, în ce s'ar veni la împărțală pe frați, și 2 bătrăni din Grijilivi,

iar de la Bărlad, din gura Epîi, iar să fi a surori-mè Todosiicăi; iar Umbrăreștii pe Bărlad, la Tecuț, ce s'ar veni parte părintălor noștri, să fi la mini. Așășdirile, fiind fratele nostru Antohie stărpu și fără fiçori, noi parte nu i-am făcut, ce au rămas la noi; căci, tãmplându-să de i-au făcut Vasălii-Vodă silă cu o femei din casă, fără voe lui, și cu acè femei au făcut un fiçor făr cununii, noi parte de moșai nu i-am făcut, căci au fost fără voia noastră a tuturor. Iar, de a zăci cineva cândva, că este cu cununii făcut acel fiçor, noi, iată, frații, că sântem bătrăni, pentru acesta lucru să fim supt blăstem, — că noi așă știm și mărturisăm că-i făr cununii; iar, cini va zăci că-i făcut cu cununie, și or săli să-l bagi în ocinile noastre, acela să dè samă la Dumnezeu. Iar, de s'ar tãmpla cândva să avem v'o sălă dispre acest fiçor, noi amăndoï frații să avem a da samă; așășdire și dintru fiçorii noștri sau nepoți, cine s'ar ispiti să străce tocmala noastră ačasta ce am așă-zat, unii ca acii să fi supt blăstămul puternicului Dumnezeu și afurisăți. Și pentru adivărată credință am iscălit amăndoï frații. [Adaus:] I de la Bozăești de pe Bărlat, cât s'a alege, iar parte părintălor noștri, și pe zapisă, iar să fi a surori-mè Tudosăicăi, și locul cel de prisacă de la Moșca, iar să fi d^{le}. Gavril Costachi Vel Vor^c. Todosiica Jorai am scris cu mână mè, să să știi.» — Copie din secolul al XVIII-lea.

71. Constantin Voevod [Cantemir], către «dumnealui Savin ce au fost Spătar-Mare, staroste de Putna» [restul lipsește].

72. C. 1680. «Costantin feçor Avrămii, nepot[a] lui Anton, fat[a] lui Crăsteș», arată «Todosiicăi Joroe și hiului dumisale, lui Antiohii Marel[e]-Cămăraș», că-i vinde partea ce are în Borăști. «Că, văzându-l eū că voiū murindu de fome și de bol[ă], am dat s[ă]-mî scoț capul și să-m socoteas[că] la bol[ă]». Rudele să nu se *ispitească* a strica dania. Scrie «Iane dascalul».

73. C. 1680. «Măria, fata Măricăi, și Ifrim, fiçorul Măricăi, și Silion și Ariton și Vasilie» vînd moșia lor din Borăști-de-ğos și de sus «giupănesăi Todosiicăi Joroe», cu 12 «leï bătuti, ban[î] gata». Marturi: «popa Sava de Tomiaști și diaconul și Costantin Armașul și Pavăl Bojorianul».

74. C. 1680. «Ion și cu surorile meale Iiana și Vasilca,

fiçorii a lui Mihăilî ş'a Chervasiiaî», vînd «Todosiicîi Joroaiaî» şi fiilor ei partea lor din Boreşti, «din bătrănul Mierlii», ce se va alege partea părinţilor lor. Marturî: «Gavril Vornicul ot Bărlad şi Cantimîr Sărdariul şi Costantin Armaşul şi Corlat Uricariul şi preutul Sava ot Tomeaşti şi diiaconul Lazor ot tamü».

75. C. 1680. «Istrati şi Naca, fiçorii Panaghiii, i Ion, fiçor Tudosieî, nepot Panaghiii, şi cu toată sămănţa noastră», arată «precum noi am avut pre Păladie omul nostru, iar moşie cu noi n'aū avut, iar, noi avănd o moşie împresurat[ă], în gura Horăeşti, am volnicit noi, cu toţi fraţii noştri, şi cu nepoţii noştri, de ş'aū cumpărat şi el o parte de ocinî, pre cât avem şi noi parte maicîi nostrea». Alte părţi de cumpăratură le împart cu el. «Semenţie noastră.»

76. C. 1680, 26 Novembre —. «Arsenie de Costeşti» arată că «Vas[i]lie sin Hilip» a venit cu poruncă domnească «şi zapis de la boiarîi ceî marî», pentru a strînge megiaşi să-i aleagă partea la Borăşti, «de spre alţi fraţi». Martur şi «Arsenie sin Cehănes[i]», «Dănăil[ă]», «Vătavul Gane». Cumpără Dumitraşco Vornicul.

77. Ianuar 7189 (1681). «Vasiliî fiçorul lui Filip», cu fiii săi, «Apostolachii şi Tănasii şi Irina şi Antonia şi Ion şi Sandul şi Anniţa», arată că a vîndut «boerinului Antiohie sin Jora» ocina sa, cumpărată de Filip «de la Iona, fata Scărlătoei, nepota lui Hilip, strănepota lui Negrilă..., în gura Horăiaşti, la Movilă», pentru 26 de «lei bani gata». La «învoitură» asistă «mulţi oameni bunî şi miaguiasi, anum[e] dumnialui Corlat Uricariul şi dumnialui Toader Bojoranul şi dumnialui Pavăl Grecul de Costeşti şi Scărlat ot tam şi Gligorie ginerile lui Mihoç de Costeşti şi Ştefan nepotul lui Arsenii ot Costeşti, şi alţi oameni bunî».

78. 3 Mart 7189 (1681). «Ştefan fiçorul Anghelinei, fiatei lui Bobeiu, din sat din Costeşti, de pre Horăiaata», dă «partea mării-mia Anghelinei» din Borăşti, «şi dintr'apă», «dumisale giupănului Antiohiei Jorăi». Marturî: «Toader Bujoranul şi Scîrlet şi Bostaca şi Gligoraş şi Ghiorghî Bologa, şi mulţi oaminî bunî». Scrie: «Corlat Uricariul din Corlăteşti».

79. Iași, 25 Iunie 7196 (1688). Costandin Voevod, către «dumnelui Miron Costin Logofătu», pentru pîra între «dumneei Tudosiica Joroae și fiul ei, dumnelui Antiohie ce-ū fost Cămăraș-Mare, și rudele dumilorsali: Pavăl Bujoranul ce-ū fost Sulger-Mare și Lupul Costachi vtori Sulger și Chiriac Bujoranul și frate-său Toader Bujoranul ce-ū fost Armaș, strănepoții Cărstii Ghionevič ce-ū fost Vornicu-Mare, cu boiarenul nostru dumnelui Ștefan Scărlat Vel Armaș și cu fratele dumisale Dabija vtori Logofăt, fičorii lui Scirlet de Zorileană, pentru niște săliște ce sint în hotarul Bujorianilor». «Scărlăteștii» arată acte din 7152 (1643-4) și alte date: unul pentru cumpăratură «de la fata lui Prebič Logofătu; iar strenepoții Cărstii Vornicul» aduc acte «de la moșul lor, de la Cărstia Ghione Vornicul». «Aū avut și mori acolo, făcute de răpăusatul Gavril Costachi Vornicul, carele le-aū ținut atăta vremea și, de aū avut ei moșie acolo, căce nu l-aū poprit?» Cred că actele celorlalți «nu sint direpte, și sintu făcute pe ascunsu». Cercetarea se dă lui Miron, ales ca un «boiaren mare și de cinste, credinčos». Să facă apoi «o mărturie încredințată». «Tudos Dubău Vel Logofăt iscal.» Pecete roșie cu chinovar.

80. 7197 (1698-9). «Crăčun, fečorul Scotihaniă», dă «Cămărașului Antiohie» un zapis, cedîndu-î: partea, «8 pămănturi și ăumătate», la Borăști. Marturi: «preotul Miron și David Cărjă și Bostaca și Cočmița și Ion diiacul și Coste și Vasilache Coțofan». Scrie «Iane dascalul». Mai dă, în *P. S.*, și «partea măne-mè Nastasii», «și de în iazul lui Cărăbăț».

81. «U Băcani», 12 Iunie 7198 (1690). «Veličcu Costin Vel Vornic» iea sama «între dumn[ea]lor Scărlăteștii și între dumn[ea]lor Buj[o]reneștii».

82. F. d. «Veličco Costăn Vel Vornic» arată că Andonii Zăgan «și cu săminția lui» «aū cerșut ăudeț de la noi cu Ilie Cluciarul, pentru sat, pentru Borăști». «Deciî noi l-am în trebatur: știut-aū el saū părinții lui cāndu aū cumpărat Enachi Cluč.; deciî, dacā i-am dzis ca să-ș dia credința cum n'aū știut el, apoi aū spus drept și aū mărturisăt într'acesta chip. Dzis-aū: «drept oi spunî, dumneta Vornice, că tată-meū, cānd

aŭ cumpăratu Enache ača moşie, aŭ fostu în Iaşi de faţă, şi aŭ venitu aicia şi ni-aŭ spus noao, şi aŭ mărsu la Horăeşiani şi aŭ dzis: Măi, voi Horăeşianilor, pentru Marti (?), să ştiţi c'aŭ vândut Borăştii lui Enachi Cluciariul; decî, de aveţi prilej, păsaţ de întoarceţi». Ei nici-uniŭ n'aŭ mai întors, precum aŭ mărturisătu». Face şi el mărturie. Iscălitura: «Az Velićco Costăn Vel Vornic».

83. Tomeşti, 8 Februar 7202 (1694). «Ilie Cluĉ.» se tocmeste cu «dumn[ea]lui Antiohie Vel Păharnic» pentru o «schimbătură»: iea «satul Comăneştii, ci-aŭ fostu cumpărat dumn[ea]lui acest loc de la dumniaei ġopinas[a] lui Alexandru Bohoş ĉ-aŭ fostu Hatman, ce-s pe apa Tutoviŭ», pentru Borăştii, «ce vor fi cumpărăturile nenii», şi «o sotă de lei». Îi zice şi «Antiohie Vel Ćaşnic». Marturî la această «aşedzar[e]» mai mulţi boieri, ce nu se mai iscălesc.

84. 1-iŭ Maiŭ 7203 (1695). «Mariia, fata lui Vasile starostele şi a Anghelini, nepotă Cărstii Vel Vor.», dă zapis «nepotului Pavăl Bujoranu Vel Sulger», vînzîndu-ŭ partea ei din Bujorăni: «un bătrăn de moş», «baştină de pe maică-mè, Anghelina»; Pavăl şi soţia lui, Elena, daŭ 230 de lei; «cu cari bani fiind şi eŭ datoari, şi apucăndu-mă omul domnescu ca să mă ducă la Eşî», face vînzarea, după ce întrebă rudele celelalte, care nu voiesc a o scoate de la «aĉastă nevoi».

85. 29 Iulie 7206 (1698). «Eŭ Gavrilaş biv vtori Păharnic, snă Gligore Păharnicul», dă a patra parte de Zorileanî ce o avea de la «moşă-mea Angheluşea Iseroae, dată usebî de alţi fraţ», lui «Ilie Enachi Vel Stolnic», în schimb pentru o parte din Chirieceştii. «Încă, ġum[ă]tate de vecinî să fie a dumisale Stolnicului, şi căţ or fi faţ[ă], şi căţ or fi fugiţ.» Marturî: «Neculaî Donici Vel Log[o]fătu şi dumniului Apostol Mitria Vel Vornic şi dumniului Lupul Bogdan Hatman şi dumniului Dumitraşco Caragea Vel Postelnic şi dumniului Mihălachi Racoviţ[ă] Vel Spătar şi dumniului Iordachi Ruset Vel Vist.». Iscăliturî.

86. Iaşi, 13 April 7207 (1699). «Ilie Enachi Vel Stolnic», pentru «ġiumătate de sat de Zorileanî, partea Isăroae», care, aceasta, o făcuse danie «nepotului ei de fiică, lui Gavrilaşco

ci-aū fostu Păharnic al doile: Gavrilaşco Păharnicul aū scos acia parte la vândzare, și o aū negoțat cu dumnialor Ștefan Scărlet ă-aū fostu Armaș-Mare și cu fratele dumisali Dabijia Cluceariul, drept patru sute de lei, cu vecinī ce s'aū vinitu în partea Isăroe». Prețul îl împart în două; unul «n'aū avut într'a un dată (*sic*), să dea partia dumisali». Face deci schimb cu ile pentru o parte din Chiriecești, «ce-i pe valea Vasluiului». Cellalt, «însămând baniī», cere în loc și această parte: «să iaū baniī și [să] daū d-lui moșia»; ceia ce Ilie face, «socotind și eū că-i cu cali ca-s hie la dumnialui». Marturī: «Neculaī Doniĉ Vel Logofăt, Vasilie Costachi Vel Vornic dolnii zemni i Mitrea Apostol Vel Vornic vișnei zemli i Lupul Bogdan Hatman i părcălab Suciavschii i Mihăilachi Răcoviț[ă] Vel Spătar i Pavăl Ciocărlan Vel Păharnic, Iordachi Ruset Vel Vistiiarnic i Ștefan Cerchezul Vel Comis, Ion Balșe Vel Medelniceariū, Ion Păladie Vel Sulgear i Sandul Crupensche Vel Jitniciar i Costa Adam vtori Logofăt i Pavăl Ursuleț Vel Armaș i Pavăl Rugin[ă] Vel Șătrar i Ștefan Căpotiĉ vtori Postialnic i Vasili Pleașca 3 Logofăt i Ștefan Pilat i Gheorghiiăș i Vasili Jojniĉ i Neculae Buta Vorniciī de Poarta Mării Sale lui Vod[ă]». Iscăliturī.

87. Pe la 1700. «Ioniță Bujoran» dă sinet pentru 40 «de lei noi», «pentru să nu să uite», «dumisal[e] badii Agăi».

88. Iași, 15 Maiū 7208 (1700). «Gavril biv vtori Păharnic, fiĉorul răpoasatului Gligorie ci-aū fost Păharnic-Mare, nepot de fică Anghelușei Isăroae», pentru partea-ī din Zorleanī, ce a vîndut lui Ștefan Scărlet Armașul și lui Dabija fratele lui, Marele-Clucer, «fiindu-m dumnialor și unchi, și fiind și răziaș». Marturī: Neculaī Doniĉ Vel Logofăt, Vasili Costachi Vel Vornic de Țara-de-jos, Mitrea Apostol Vel Vornic de Țara-de-sus, Lupul Bogdan Hatman, Mihălache Răcoviț[ă] Vel Spătar, Pavăl Ciocărlan Vel Păharnic, Iordachi Ruset Vel Vistier, Ilie Enachi Vel Stolnic, Ștefan Cerchezul Vel Comis. Scrie Vasilii Neagul uricar. Mai semnează «Ion P^l Vel Sulgear», «Sandul Crupenschi Vel Jit.», «... staros Put[ni], Danul v. Sulgear, Silion biv Vel Cluĉ., Ion Sturdzea».

89. Iași, 15 Iunie 7213 (1705). Constantin-Vodă, lui «Ion

Păladie biv Vel Vistearnic», întărindu-î partea din Zorileană, luată cu 50 de lei, «c-aŭ luat Enachi Scărlet bani domnești de la mazili de Hărlău, din cvertul —, și aŭ fugit; și dumnia-lui Vistearnicul aŭ plătit banii la Visterie, și aŭ pus Scărlet zálog zapisă[e] pe aca parte de ocină, c-aŭ cumpărat tată-său de la Gavrilaş Păharnicul, partea îi Isăroae. Și iată că punem și dzi, de astădzi, Iunie în 15 dzil[e], pân la Sântă-Măria-Mare, de n'a da banii Enachi Scărlet Postălnicul, să-ș răs-cumpere ocina, sau altii cine cine or hi sămințile lui, pân la dzi», va fi moșia a lui Păladie. În trei rînduri adause, de altă scri-soare, se repetă hotărîrea. Pecete mică, octogonală, cu chi-novar.

90. Iași, 15 Maiu 7214 (1706). «Tudosca cu fiçorii mei, anume Vasil[e] și Păladie», daŭ partea lor din Sălcuta, la gura Horăiații, «dumisal[e] Hatmanului Antiohi». «Pentru că-ce ne-ŭ făcut și dumnelui un bin[e], de n'aŭ ridicat dia la o nevoei mare: nu plătește acè moșie acel bin[e] ce ni-aŭ făcut dumnelui.»

91. Antioh-Vodă, către Ștefan Scărlet, pentru jalba «ce a primit «precum aŭ fugit nești oameni din satul d... ești într'o slob[o]dzii a dumitale, în Ghermănești, și pe [ei] l-aŭ apucat zlotașii de banii stiagului în satul...» Să-î dea îndărăt la plată, și să nu mai iea, după cum spune și «cartea» ce are, «oamenii boierești» ca *străini*, «făr cislă». Iași, — [până la 1707].

92. 8 Septembrie 7216 (1708). «Gavril, fiçoru lui Vasilachi Porci», dă «un bătrân» din Bujorăni lui Constantin fiul lui Pavăl Bujoranu biv Vel Sulger: «încă si mă erte de un cal c-aŭ dat într'un puț al meu, și m'aŭ dat gudecata ca se-l plătescu, și prețul calului aŭ fostu cindziç de lei». Marturi: «preoț și călugări: eu popa Calistru ot mănăstire Niamțului... , eu Ilie călugăr ot mănăstire Măgariului, și eu Antiohie prisecariul.»

93. 14 Ianuar 7220 (1712). Nicolae Mavrocordat, pentru judecata lui Ion Pălade Vel Spătar, care arată «cum, la vria-m[e] lui Mihaï-Vod[ă], în Domniia d'intăi, fiindu dumniului Vistiarnic-Mar[e], aŭ mersu Enachi fiçorul lui Ștefan Scărlet biv Vel Armaș și s'aŭ rugat dumisali să-î dia vr'o slujbă,

să-s prindze ceva, fiindu omul dumisali; decî dumnialui i-aŭ dat ȅfertul — pe mazil[i] la Ținutul Hărlăului». Fuga lui «în Ț[a]ra Leșască». Aduce Păladie ca martur «pe Toader Logofătul de Visterie». Supt Antioh-Vodă, revine fugarul, «și cu maică-sa Ștefănias[a] Armășoae», și cu frații, și pune zălog partea lor din Zorleni. De șapte ani, și tot n'a plătit, «ce aŭ stătut bani dumisali Spătariului închiș de atuncia până acmu». Pecete octogonală cu bourul și coroană. Iscălitura Domnului: «Io Nicolae Voevoda».

94. «U Țarigrad», 1-iu Ianuar 7227 (1719). «Fiĉorii Dabijiĉ Păharnicului, anumia Mihălachi Post. și Dumitrașco», fac zapis lui Darie Doniĉ Vel Vornic de Țara-de-jos și lui Ion Sturdze, «tij Vel Vornic vișnii z[e]mle»: «că, lipsănd noi den țar[ă], și viind la Țarigrad, și tămplăndu-s[ă] de n'aŭ fost pe socoteala noastră, și vândzându-ne noi caii de am cheltuit, am cădzut după dumnelor, după[ă] acești boeri, de ni-aŭ luat dă la un Turcu, anume —, 3 cai, drept 51 de lei, și ni-aŭ dat 19 lei ban[i] gata, de n'aŭ fost dă cheltuial[ă], — carea s'aŭ făcut păste tot șeptedzăĉ de lei, și noi, pentru acești ban[i] cariĉ scriu mai suș, am pus zălog la dumnialor a nostre drepte moșii, anume (?) Bălăcenii și Zorilenii, căt este parte noastră, și ni-am pus zi în trei luni ca-s dăm noi acești ban[i], să-i dē dumnialor la Turcu». Doi alți boieri se îndatoresc a fi «platniĉ»: Darie Doniĉ Vel Vor. și un altul.

95. Iași, 26 Iulie 7228 (1720). Mihaĉ Racoviță, pentru Ion, Sturdza Vel Vornic, ca să ție Bălăcenii. Baniĉ fusese luați de la «Hasan Chiurdolu Turcul». Întorși în țară, Scherleteștii nu plătesc. Sturdza împlinește lui Hassan, luind baniĉ «de la alți neguțitoriĉ, cu dobândă». Pecete octogonală cu chinovar.

96. 25 Iulie 7230 (1722). «Adiĉ[ă] eŭ Ion Sturdzea ĉ-am fostu Vornic-Marea» mărturisește «dumisale frat[e]lui nostru Ion Păladi ĉ-aŭ fostu Spătar-Marea» «că, fiindu noi la Țarigrad cu poronca Mării Sale Domn[u]lui nostru Mihaĉ-Vodă», aŭ venit la el fiĉ Dabiĉei, «și aŭ început a s[ă] jălui că pier de foame, și ș'aŭ vândut și caii, dă i-aŭ mănecat, și n'aŭ niĉ o faĉ[e]rea; și mi s'aŭ rugat să nu-i las să piăa, ci să le iaŭ de la niscai neguțitoriĉ niscaiĉva cai și bani de chiltuial[ă] ca-s

viia în țar[ă]; decî eû, vîzîndu-î la atîta nevoia, li-am luat trii caî dreptu 51 lei și 19 lei, bani, de la Scordolo, și i-am făcut zapisul mieû, să-î daû baniî cu dobîndă aici în țar[ă], la omul lui, iar iaî mi-aû făcut zapis pe părțîl[e] lor de moșia», la Bălăcenî și Zorilenî. Împlinit Sturdza de omul lui Scordolu, iea baniî «de la altu neguțitor turcu», și plătește. «Și s'aû suit baniî în 3 ani și 7 lunî, s'aû făcut 150 de lei.» Fiiî Dabijeî nu daû decî foarte puțînî din bani. Decî Sturdza vindê lui Păladie o parte din Zorilenî. Altă parte li-o lasă lor înapoi. «Și, cîndu am vîndut și am făcut acestu zapis, li-am spus că le vîndu moșia pentru datoriia, și ei aû dzăs să vîndu, că n'aû nicî-o puterea.» Semnează: «Sturdzea Vornicul», Donicî, Ion Balș și alțiî.

97. Iași, 7 August 7230 (1722). Mihaî Racoviță, pentru baniî *prăpădiți* de fiiî lui Ștefan Scîrliat Armașul, luarea moșiei lor de către Păladie: această parte fusese a lui «Gavril Micliascul cî-aû fostu Vornic-Mare... Iară mai pe urmă iarăș, tâmplîndu-să feçorilor Dabijiî Păharniculuî de aû mersu la Țarigrad cu nește fapte rele cî-aû vrut să facă», împrumută de la Sturdzea, «fiind dumnealui și cu alți boiarî trimiș cu trebile țărîi». Acesta iea ce trebuie de la «Chiurduolu». «Și Chiurduolu aû scris aici în țară, la omul lui, să iă baniî de la dumnealui... Și, fiindu dumnealui Gavril Vornicul rudă mai aproape, l-aû întrebat pe dumnealui, orî să dia baniî, orî să iscăliască în zapis; iară dumnealui n'aû vrut nicî să dia baniî, nicî să iscăliască.» Atuncî Sturdza vindê lui Păladie. Dar acesta declară «că nu să bucură la moșia lor», ci e gata s'o dea înapoi pentru bani. Se dă termin rudelor pînă la sfîrșitul lui Septembrie. «Ca, de nu i-ți da baniî nicî acmu la dzi, viț fi rămași din toată lege, să nu mai aviați triabă de la dzua aceea înaînte cu aciali 3 părți de sat de Zorilianî... , să nu mai aibă triabă de acmu nicî odînaoară.» Pecete mare cu chinovar.

98. 5 Mart 7231 (1723). «Nastasie, gup[ă]nasa dumisali lui Avram Căpitanul, fata lui Ionașco Bujoranul», vindê partea ei de moșie «dumisali Ion Păl[a]di biv Vel Spătar», la Bujorenî, «cari acestu satu aû înblatu pe 8 frați». Surorile lui (Avram?)

«n'au treb[ă] în moșie, că li-au îndzăstrat, pecum arat[ă] diata părinților». «Unchiu»-său Chiriac și Toader, alt unchiu, vînd «alte moșii, 2 sate întregi la Ținutul Vasluiului, lângă Terești, dumisali Saftii Vornicesăi Răcovițoae și, eū rămăindu mic de părinții miei, dumnalor aū vândutu, și pe mini nu m'au întrebatu». Așa face și el acum. «Cu viū bătrăne ă-or hi de la moș și de la părinți». Iea asupră-și pîra ce ar fi cu «unchiū». Iscălește și «Stamatie părcălab».

99. Iași, 2 Iunie 7231 (1723). «Mihălachi și cu frate-mieū Tacul, fičorii Dabij[i] Scărlet ă-au fostu Păharnic-Mare», daū zapis luī Ion Păladie biv Vel Spătar, că, murind Dabija «de cătăva vreme», «și trăgăndu-ne datornicii turci și alții la Divan, și neavănd ce lua de la noi, am cădzut la închisoare, și, fiind datorī cu trei sute și dzeace lei unuī Ahmet-Aga Sărdenghești, viind cu ferman de la Țarigrad la Măria Sa Vod[ă] ca să pliniască de la noi, ni-au pus la închisoare»: caută a-și vinde moșiile, «să ne plătim capetele». «Am cădzut după dumnelui Spătariul Păladi..., fiindu-ne dumnelui și niam»: îi daū jumătate de Bălăcianī: «și așa ni-am tocmit cu dumnelui, să iă măsurat pământul, de 26 de pași, și pasul de șias[e] palme, precum iaste obiceiul, căte doī orți bătuți pământul; și așa ni-au dat; și, de a trece pământu mai multu, la măsurătoare, dumnelui să ne mai dia, tot căte doī orți bătuți pe pământu». Amintesc cealaltă vînzare către Sturdze, ce-ī împrumutase la Constantinopol, — «că rămăsiasăm pediastri și făr[ă] de cheltuial[ă], că iara numai să ne prăpădim acolo, de nu ni-ar fi scos». Și atunci «ni-au tras la Divan, și ni-au închis». Menționați și «viariū noștri, fečorii unchiiașului Ștefan Scărlet». Marturi: Ilie Catargiu, Darie Do nič Vel Vornic, Savin biv Sardar, etc.

100. 1ⁱⁱⁱ Iulie 7231 (1723). Mihai Racoviță, către «Ghiorghit[ă] Hărmeziu Cluč.» și alți doī, pentru a hotărnicī la Bălăcenī și Zorilenī. Pecete mare cu chinovar.

101. Iași, 29 Octombree 7237 (1728). «Fičorii luī Ștefan Pilat ă-au fost Vornic de Poartă, și a Nastasiei fata luī Postolache Bojoranul, anumea Ilie, Neculaī și Gavriil, și noi ginerii luī Pilat, anumea preaotul Ioan și preaotul Lupașco»,

vînd lui Ioan Păladi biv Vel Spătar moșia lor la Bujoreni. Îscălește și un Vornic de gloată. «Eû Sărindar dascal am scris.»

102. Iași, 18 Septembrie 7239 (1730). «Ion Coruiû... și cu femeia mia Lupa, fată Ilințâi», vînd la Bujoreni filor lui Pavăl Bujoranul biv Vel Sulger, pentru o plată în lei. Marturi: o «soacră» și un «socru»¹, cari nu sînt cei adevărați: el se chiamă «Gligorie Bădros». Scrie «Pahomie od mănăstiria Măgariuluî». Martur și «Vasălii Mărzacul» și «Vornicul de Bărlad»: Iordachi (?).

103. Iași, 17 Decembre 7241 (1732). Dare de moșie pentru un cal: dăruitcrii fusese aduși «la Eș» să se judece. Acum să fie «oamenî mântuiți». Marturi și «Strădzăscul și Lupul Ghenghe».

104. 1-iu Iulie 7241 (1733). Vînzare la Bujoreni, de către Safta Cujbă, către «Acsiniia Cornioe, fata Schiivi, surorei socru-meû Cărstei lui Cujbă». Pomeniți: «fîcorii badii lu Pavăl Bujoranul».

105. 20 Mart 7242 (1734). Vînzare la Bujoreni: marturi «Ghiorhiță Zbanțul, Vasile Urechi».

106. Iași, 10 April 7247 (1739). «Eû Bejan, fîcorul lui Ștefăniță Scărletû biv Vel Armaș», dă zapis «nepotuluî mieû Toader Pălade Vel Spăt[a]r, ca să se știe că, întămplăndu-mi-să patimă dispre fimie mē, di m'am dispărțit, și dăndu-mă gudecata ca se daû fimei 20 lei și doî boi și o vacă și o iapă, aflăndu-mă eû la lipsă și la neputință, sprijinind în casa dumisale nepotuluî Pălade, dispri carile avănd toată hrana și îmbrăcăminte mē de cățva anî, rugatu-m'am dumisali di m'aû plătit și di aceste mai sus arătate, ce m'aû orănduit gudecata să daû fimei meli. Și, cu toate aceste, fiindu acmu și în vîrstă de bătrăneță, și socotind că după viiață avem a plini și opștiasca datorie, și, din vreme ce am avut mult bine și folos dispre dumn[ea]luî, și cunoscăndu-l cu milă de asupra

¹ Ea, «soacra», e femeia răposatuluî Savin fiul lui Crăstea Cujbă; el, «socru», e «zetû» al acestuî Crăstea. Dar Ilința, adevărata soacră a vînzătoruluî, e «fata Tofaniî, surorii Cărstei lui Cujbă».

